

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2008. godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba

I.

Na temelju članka 138. Ustava Republike Hrvatske pokreće se postupak za sklapanje Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba (u daljnjem tekstu: "Dodatni protokol").

II.

Republika Hrvatska stranka je Konvencije o transferu osuđenih osoba Vijeća Europe (u daljnjem tekstu: „Konvencija“), sastavljene u Strasbourgu, dana 21. ožujka 1983. godine ("Narodne novine- Međunarodni ugovori", br. 14/94). Konvencija je stupila na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku, dana 1. svibnja 1995. godine. Glavna svrha Konvencije je olakšati socijalnu rehabilitaciju zatvorenika na način da se strancima osuđenim za kazneno djelo omogućí da svoju kaznu odsluže u vlastitoj zemlji. Ona ima uporište i u humanitarnim razlozima, jer poteškoće u komunikaciji zbog jezičnih prepreka i pomanjkanje kontakata s članovima obitelji mogu štetno djelovati na osobu koja služi kaznu zatvora u stranoj zemlji.

Transfer može zatražiti bilo država u kojoj je kazna izrečena (država presuđenja) ili država čiji je državljanin osuđena osoba (država izvršenja). Za transfer je potrebna suglasnost tih dviju država i osuđene osobe.

Konvencija utvrđuje i postupak izvršenja kazne nakon transfera. Bez obzira koji postupak država izvršenja odabere, zatvorska se kazna ne može pretvoriti u novčanu, a država izvršenja mora uzeti u obzir svako razdoblje što ga je osuđena osoba već odslužila. Kazna u državi izvršenja ne smije biti dulja niti stroža od kazne izrečene u državi presuđenja.

Dodatni protokol uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba sastavljen je u Strasbourgu, dana 18. prosinca 1997. godine (ETS broj 167), a stupio je na snagu 01. lipnja 2000. godine. Do danas je Dodatni protokol potpisalo i ratificiralo 30 država.

III.

Dodatni protokol sadrži odredbe kojima se dopunjuje Konvencija. Dodatnim protokolom utvrđuju se pravila koja se primjenjuju na transfer u svrhu izvršavanja kazne, prvo u slučajevima kad osuđena osoba pobjegne iz države u kojoj joj je izrečena kazna (država presuđenja) u državu čiji je državljanin (država izvršenja) i, drugo, u slučajevima kad je osuđenoj osobi uz kaznu izrečena mjera izгона ili deportacije zbog njene kazne.

Tako se u članku 2. Dodatnog protokola propisuje izvršenje kazne osuđene osobe pobjegle iz države presuđenja, prije izdržavanja kazne, na državno područje države čiji je državljanin (država izvršenja), na način da država presuđenja može zatražiti od države čiji je državljanin (država izvršenja) preuzimanje izvršenja kazne. Na zahtjev države presuđenja, država izvršenja može poduzeti privremene mjere (uhitati osobu ili poduzeti neku drugu mjeru), kako bi se osiguralo da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke povodom zahtjeva za izvršenje kazne. Potrebno je naglasiti da se u slučaju iz stavka 2. Dodatnog protokola ne zahtjeva suglasnost osuđene osobe za prijenos izvršenja kazne. Člankom 3. Dodatnog protokola određeno je da država izvršenja, na temelju zahtjeva države presuđenja, može pristati na transfer osuđene osobe i u ovom slučaju bez suglasnosti te osobe, ukoliko presuda koja je u pogledu te osobe izrečena ili upravna odluka temeljena na toj presudi, uključuje nalog za izgon ili deportaciju, odnosno neku drugu mjeru zbog koje se toj osobi ne dopušta daljnji ostanak na državnom području države presuđenja, nakon što jednom bude puštena iz zatvora. Država izvršenja neće dati svoje odobrenje prije nego što razmotri mišljenje osuđene osobe. U stavku 4. istoga članka, nadalje, je određeno da se protiv niti jedne osobe koja je transferirana u skladu s člankom 3. Dodatnog protokola, ne smije pokrenuti postupak, niti osoba smije biti osuđena ili pritvorena radi izvršenja kazne ili naloga za pritvaranje za bilo koje kazneno djelo počinjeno prije transfera te osobe, različito od onoga za koje je izrečena kazna koja se ima izvršiti, niti joj se smije ograničiti osobna sloboda. Prva iznimka ove odredbe odnosi se na slučaj kad država presuđenja dade odobrenje za to. Zahtjev za odobrenje mora se podnijeti uz predočenje svih potrebnih isprava i uz službenu bilješku o svakoj izjavi što ju je osuđena osoba dala. Odobrenje se daje kada djelo u pogledu kojeg glasi zahtjev, samo po sebi podliježe izručenju prema propisima države presuđenja ili kada bi izručenje moglo biti isključeno jedino zbog težine kazne. Druga iznimka je kada osuđena osoba, nakon što je imala prilike napustiti državno područje države izvršenja, nije to učinila unutar 45 dana od svojeg konačnog puštanja, ili ukoliko se ponovno vrati na to državno područje nakon što ga je napustila. Člankom 4. Dodatnog protokola određuje se potpisivanje i stupanje na snagu, člankom 5. pristupanje, člankom 6. područje primjene, člankom 7. vremenska primjena, člankom 8. otkaz i člankom 9. obavijesti. Svrha je Dodatnog protokola, među ostalim, olakšanje primjene Konvencije te, nastavno na odredbe Konvencije, daljnje olakšanje socijalne rehabilitacije osuđenika.

U Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima („Narodne novine“ broj 178/04) u glavi V. propisan je postupak preuzimanja izvršenja stranih kaznenih presuda. U člancima 70. do 72. propisuje se preuzimanje izvršenja od strane Republike Hrvatske, u člancima 73. do 79. propisano je izvršenje strane sankcije, te u članku 80. premještaj osuđenika. Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima biti će potrebno uskladiti s člankom 2. i člankom 3. Dodatnog protokola.

S obzirom na značaj koji ovom pravnom instrumentu pridaje Vijeće Europe, sklapanje Dodatnog protokola predstavlja značajan korak u daljnjoj prilagodbi hrvatskog pravnog sustava europskim standardima.

Primjenom odredbi ovog Dodatnog protokola osigurat će se izvršenje pravomoćnih sudskih odluka te spriječiti izbjegavanje primjene i poštivanja kaznenih sankcija koje je izrekao nadležni sud odnosno pravosudno ili upravno tijelo. To će značiti doprinos pravnoj sigurnosti i vladavini prava.

IV.

Prihvaća se tekst Dodatnog protokola.

Tekst Dodatnog protokola sastavni je dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se Daniel Bučan, izvanredni i opunomoćeni veleposlanik, stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Vijeću Europe da, u ime Vlade Republike Hrvatske, potpiše Dodatni protokol.

VI.

Sklapanje Dodatnog protokola neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijskih sredstava iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

VII.

Dodatni protokol zahtijeva izmjenu i dopunu Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, te podliježe potvrđivanju u skladu s člankom 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:
Urbroj:
Zagreb,

PREDSJEDNIK
Dr.sc. Ivo Sanader

OBRAZLOŽENJE:

Republika Hrvatska stranka je Konvencije o transferu osuđenih osoba Vijeća Europe (u daljnjem tekstu: „Konvencija“), sastavljene u Strasbourgu, dana 21. ožujka 1983. godine (“Narodne novine- Međunarodni ugovori”, br. 14/94).

Dodatni protokol uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba sadrži odredbe kojima se dopunjuje Konvencija. Dodatnim protokolom utvrđuju se pravila koja se primjenjuju na transfer u svrhu izvršavanja kazne, prvo u slučajevima kad osuđena osoba pobjegne iz države u kojoj joj je izrečena kazna (država presuđenja) u državu čiji je državljanin (država izvršenja) i, drugo, u slučajevima kad je osuđenoj osobi uz kaznu izrečena mjera izгона ili deportacije zbog njene kazne.

Svrha je Dodatnog protokola, među ostalim, olakšanje primjene Konvencije te, nastavno na odredbe Konvencije, daljnje olakšanje socijalne rehabilitacije osuđenika.

S obzirom na značaj koji ovom pravnom instrumentu pridaje Vijeće Europe, sklapanje Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba predstavlja značajan korak u daljnjoj prilagodbi hrvatskog pravnog sustava europskim standardima.

Primjenom odredbi ovog Dodatnog protokola osigurat će se izvršenje pravomoćnih sudskih odluka te spriječiti izbjegavanje primjene i poštivanja kaznenih sankcija koje je izrekao nadležni sud odnosno pravosudno ili upravno tijelo. To će značiti doprinos pravnoj sigurnosti i vladavini prava.